

Prva dirka — prvi uspeh

Ob lepi udeležbi dirkačev in ogromnem zanimanju občinstva je bila dirka na Večni poti ena najlepših v letošnji sezoni

Izvedba motociklistične hitrostne dirke na cesti v obeh smereh po Večni poti je bila za našo moto-sekcijo dvakrat tvegana stvar. Trasa, ki jo je tehnično vodstvo izbralo, dozdaj še ni služila v takšne namene, sekcija sama pa je s to prireditvijo šele storila prvi korak v svojem razmeroma kratkem udejstvovanju na sportnem torišču. Zato je več kot razumljivo, da so celo sami njeni člani in prijatelji s skrbjo pričakovali, kako bo šla ta reč. Bilo jih je celo, ki so dejali, da je prireditev v nameravanem obsegu za mlado sekcijo pretežka naloga in tudi vse skrbne priprave ne bodo mogle preprečiti rizika ali celo neuspeha, sportnega, moralnega in morda še katerega... Pot do velikih ciljev da je dolga in težavna. Peščica sportnih delavcev v sekciji pa je vztrajala, da je treba začeti, in sicer še letos. Vreme je kazalo dobro, motorizem se je pri nas lepo razmahnil in, če se res ni vse zareklo zoper njo, bi morala uspeti tudi otvoritvena dirka moto-sekcije Avtokluba.

Dan ali dva pred napovedanim dnevom so morali prireditelji že bolj pozorno opazovati barometer. Sumljivo toplo in milo je bilo vreme za one novembrske dneve in skoraj brez posebnih protestov bi se bilo treba sprijazniti s kratko odločitvijo, da je dirka zaradi slabega vremena preložena na poznejši čas. Morda za teden ali dva ali celo kar do prihodnje spomladi. Toda vremenarji so letos uvedli za pozno jesen drugačne metode in tako je bila nedelja 6. novembra jesenski dan, ki je vse, kar leze ino gre, potegnil na prosto. Prišli so v ogromnem številu, ne samo vsi oni, ki poznajo naše junake na motorjih, ne samo vsi oni, ki kar trepetajo, kadar slišijo, da je zdirjal s starta Šiška ali Starič ali Breznik, temveč še stotine in stotine onih, ki ne poznajo skromnih stopenj v razvoju naše sportne motociklistike in maloštevilnih borcev v tej sportni panogi, temveč gredo za brnenjem motorja — vsaj za enkrat še — samo zato, ker jih privlači brzina, smelost, odločnost, borba moža in motorja z možem in motorjem. Lepo vreme, bližina mesta in privlačnost sportne borbe stroja in človeka, vse to je privabilo na Večno pot na tisoče in tisoče gledalcev. Morda pet, šest, sedem ali še več tisoč... Med njim smo seveda od daleč spoznali — v Mostecu je bilo zbirališče častnih gostov — zastopnike vseh ostalih motociklističnih klubov, predvsem skoraj celotne odbore MK Ilirije in motosekcije ŽSK Hermesa — kolikor niso bili zaposleni pri organizaciji sami — dalje zastopnike civilnih in vojaških oblastev, zelo številno pa so se h krstni prireditvi mlade sekcije zbrali seveda člani upravnega odbora Avtokluba s predsednikom g. Avgustom **Praprotnikom** na čelu. To je bil prvi uspeh prireditve; vreme in propaganda sta se obnesla.

Za organizacijo tehničnega dela dirke je imel skrbeti tehnični odbor z načelnikom g. ing. A. **Struno** in tehničnim referentom g. Dušanom **Breznikom** na

čelu. Največje breme je vsekako ležalo na ramenih slednjega, ki je po dolgotrajnih pripravah priredil progo tako, da je ustrezala vsem zahtevam sodobne dirkalne proge na cesti. Treba je bilo označiti vsa nevarna mesta, nekatera med njimi — predvsem ono na ostrem ovinku, kjer se steka na Večno pot cesta z Brda — zavarovati z vrečami in sploh proučiti vsako podrobnost, da bi ne bilo pritožbe in nesreče. Ta stran organizacije je zahtevala mnogo truda in poti, je pa slednjič — kljub obžalovanju vrednim nezgodam treh dirkačev, ki so bile zgolj posledica nesrečnega naključja — imela ta uspeh, da je motosekcija Avtokluba za svojo dirko izbrala progo, ki bo po svoji zanimivi trasi in idealni legi v neposredni bližini mesta lahko ostala trajno v uporabi za enkratno prireditev v sezoni, pravo novo sportno pridobitev našega mesta. Za občinstvo je bilo še posebej privlačno, da je tekmovalna proga potekala v dveh smereh, vsega 5·4 km, prvič od Šiške proti Podrožniku in drugič v obratni smeri, tako da je dirkače lahko opazovalo v kratkih presledkih dvakrat, v nasprotnih legah in obratnih ovinkih. Skratka, za množico prijateljev motociklistike je bila ta prireditev zaradi velike bližine in prijetnega vremena eden največjih sportnih dogodkov te vrste, ki so ga lahko videli vso dolgo sezono.

Vnanja organizacija dirke je prav tako izdala mladi sekciji najlepše spričevalo. Prikupno vnanjo sliko obeh glavnih prizorišč prireditve, v Mostecu in Podrožniku, so poživljale številne državne in klubske zastave. V Mostecu so bili pripravljene z zelenjem ozaljšani posebni prostori za častne goste in sodnike, tamkaj so bila tudi lahko dostopna mesta za parkiranje avtomobilov. Philips-radio (tvrdka Suttner) je montiral zvočnike in mikrofone, oba starta in cilja sta bila zvezana s telefonom.

Rediteljska služba je bila v rokah policije; zaradi velikega navala gledalcev je bil red na posameznih delih proge manj zadovoljiv, kar pa gre v veliki meri tudi na račun našega povprečnega gledalca, ki se še zmerom ne zaveda, da veljajo pravila o redu in disciplini ne samo za sportnika, temveč tudi za vsakogar, ki hoče prisostvovati sportnim dogodkom. V tem pogledu bo treba pri nas še mnogo, mnogo vzgoje; sicer pa je to poglavje še neobdelano ne le za sportne prireditve na cesti, temveč v cestnem prometu sploh, kjer se zaradi naraščanja in vse hitrejšega tempa kljub vsem opozorilom in svarilom nezgode zmerom le množe in množe. Morda je tudi ta dirka nekaj pripomogla, da so obiskovalci dobili nekaj pojma o redu in disciplini, ki je prvi pogoj za uspeh vsake podobne organizacije.

Zelo skrbno so prireditelji organizirali tudi reševalno službo, ki so jo deloma opravljali tudi klubovi člani — avtomobilisti, res vzorno in v vsestransko zadovoljstvo. Le kdor vsaj površno pozna vse

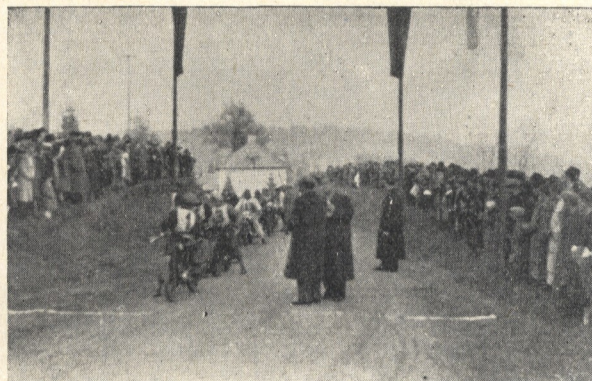
Prostor za častne goste v Mostecu je bil lepo zagrajen in opremljen z uobnimi sedeži. Gostje in člani upravnega odbora sekcije s predsednikom g. Avgustom Praprotnikom z zanimanjem slede startu vsakega dirkača.

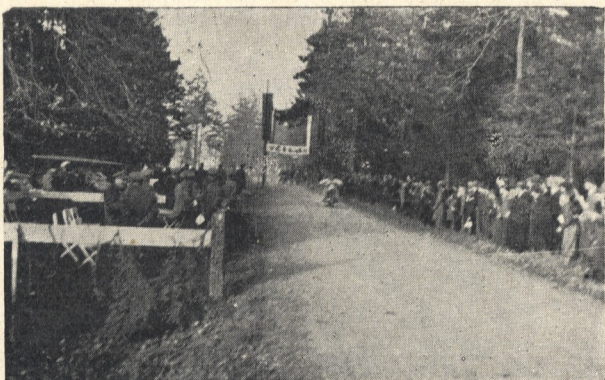
To je bilo prvih 100 m dirkalne proge v smeri od Zg. Šiške proti Podrožniku, v kateri je vseh 22 udeležencev v enominutnih presledkih vozilo najprej. Na desno vidimo skupino oficijelnih obiskovalcev, na levi pa dolgo verigo radovednežev vseh vrst.

Dolga vrsta vozačev se po izžrebanem vrstnem redu pripravlja za start. Nekatere izmed gledalcev zanimata podrobno, kakšni so jekleni stroji in njihovi krotilci, kadar še niso «na dirki».

Tudi na drugem startu je bila tehnična stran prireditve v spretnih rokah. Gledalci so imeli tamkaj še posebno ugodnost, da so odhode tekmovalcev lahko opazovali z naravnih tribun na obeh straneh ceste.

Z vseh strani je bil pojav posameznih dirkačev enako razveseljiv. Lepo vreme, dobra cesta in hvaležno občinstvo ...

Drug za drugim, s smehom na licu in z nado v srcu, so čakali dirkači starterjevega znaka. (Prvi na sliki je St. Vidmar ml., ki je dosegel III. najboljši čas dneva.)

ono podrobno delo, ki je potrebno za brezhibno izvedbo prireditve na javni cesti v takšnem obsegu kakor je bila ta, bo vedel približno presoditi uspeh, ki ga je s tem prvim nastopom v sportnem svetu dosegla najmlajša motociklistična edinica v Sloveniji, motosekcija Avtokluba.

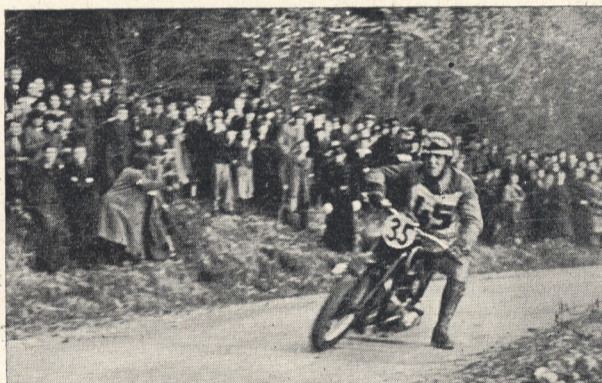

Na startu vidimo dirkača (in tudi tehničnega referenta) naše motosekcije Dušana Breznika, ki čaka na znak za odhod; poleg njega stojita starter g. Birimiša in časomerec g. Vodopija. Breznik je v sportni kategoriji do 350 ccm zasedel prvo mesto.

Izmed nad 40 prijavljenih dirkačev se je na startu javilo 22 udeležencev, med njimi največ članov ŽSK Hermesa (11 z znanim «letečim Kranjcem» Ludvikom Staričem), 7 Ilirijanov (z znanim prvakom na številnih dirkah Ivanom Šiško), 2 vozača Motokluba Zagreb, član MK Pohorja poročnik Glebov in slednjič dva dirkača, člana domače sekcije, med njima tehnični referent Dušan Breznik sam. Start, ki je bil napovedan za pol 15. uro, se je nekoliko zavlekel, kar pa spričo nekoliko manjše udeležbe od prijavljene ni imelo nobenih posledic ter se je dirka lahko končala še pravočasno pred nastopom mraka. Dirkači so odhajali na progo v enominutnih presledkih, najprej od Mosteca proti Podrožniku, po 10minutnem odmoru pa spet v enakih presledkih v obratni smeri. Drugi start je potekel še hitreje od prvega, ker je po prvi vožnji nekaj vozačev odstopilo. Med njimi je nesreča zadela tudi Hermesovega «asa» Stariča, ki je v zadnjem delu proge padel tako nesrečno, da dirke ni mogel nadaljevati in so ga zaradi natančne preiskave odpeljali kar v bolnišnico. Na srečo se je izkazalo, da poškodbe niso bile hujše in je Starič po nekaj dnevih že zapustil posteljo. Tik pred koncem dirke je na zadnjem ovinku pred ciljem nesreča hotela še, da je v ostrem zavoju vrglo s proge tudi Zagrebčana Vukelića, tako da je moral 100 m pred koncem izstopiti. Vozil je v obe smeri odlično in bi bil gotovo zasedel prav dobro mesto.

Tehnični rezultati posameznih dirkačev so prav dobri, saj je zmagovalec Ivan Šiška z najboljšim uspehom dneva (3:32.4) na BMW dosegel povprečno hitrost 91.4 km na uro, kakršne še nismo zabeležili na nobeni cestni dirki pri nas. Ta brzina kaže, da bi bili vozači na ravni cesti dosegli hitrost do 150 km na uro, kar bi bilo skoraj v pravilnem razmerju z izidi na sličnih prireditvah v tujini. Odlično

se je dalje v tej konkurenci držal dirkač Avtokluba Dušan Breznik, ki je v kategoriji sportnih motorjev do 350 ccm na DKW zasedel prvo mesto s časom 3:37⁴/₅. Prav dobra časa sta zabeležila še Ilirijan Vidmar na BMW v kategoriji turnih motorjev do 1000 cm (3:37) in dr. Hribar na BMW v konkurenci

Vozač MK Ilirije Janko Šiška, ki je dosegel najboljši čas dneva in vozil s povprečno hitrostjo nad 90 km na uro.

s Šiško — med sportnimi motorji do 1000 ccm, s časom 3:39²/₅.

Podrobni tehnični rezultati so bili naslednji:

Turne kategorije

do 125 ccm:

1. Fantini Valter (Hermes) na DKW 4:40¹/₅,
2. Šimenc Hinko (Hermes) na DKW 4:42,
3. Blatnik Franc (Hermes) na DKW 4:44³/₅.

do 350 ccm:

1. Anžur Alojz (Hermes) na DKW 3:55⁴/₅,
2. Bar Vinko (Ilirija, Kranj) na DKW 4:37.5,
3. Djordjević Fr. (Hermes) na Triumph 4:42¹/₅.

do 1000 ccm:

1. Vidmar Stane ml. (Ilirija) na BMW 3:37,
2. Glebov Aleksander (MK Pohorje) na Puch 4:07²/₅.

Sportne kategorije

do 350 ccm:

1. Breznik Dušan (Avtoklub) na DKW 3:37⁴/₅,
2. Lapajne Julij (Ilirija) na Horex 4:34²/₅,

do 1000 ccm:

1. Šiška Janko (Ilirija) na BMW 3:32²/₅,
2. dr. Hribar Aleksander (MK Zagreb) na BMW 3:39²/₅,
3. Pajer Polde (Ilirija) na Standard 3:54²/₅.

Najboljši čas dneva je dosegel Janko Šiška, član MK Ilirije, ki je vozil s povprečno hitrostjo 91.4 km na uro.

Zvečer ob 8. je bila v restavraciji Zvezdi razglasitev rezultatov in razdelitev številnih daril, pri kateri priliki je bilo izrečenih več prisrčnih prigodnih govorov za procvit najmlajše motociklistične sportne edinice v Ljubljani in razmah naše sportne motociklistike sploh.

Motosekcija Avtokluba je prestala svoj sportni krst z najlepšim uspehom in upravičeno lahko upamo, da to ni bil njen zadnji.